'Απαύτου ὀλόρθα ἐδιάβησαν ἐκεῖσε εἰς τὸ Νίκλι·
ἐκεῖνο εἰς κάμπο ἐκοίτετον· τὸ ἰδεῖ γὰρ τὰ φουσσᾶτα,
τὰ φράγκικα καὶ τῶν Ρωμαίων, ὅπου ἦσαν μετ' ἐκείνους,
οἱ ἄρχοντες γὰρ τοῦ 'Αμυκλίου τοὺς πύργους ἀφιρῶσαν
μὲ τὸν λαὸν καὶ ἄρματα ὅπου εἴχασιν μετ' αὖτους.
Οἱ τοῖχοι ἦσαν ὑψηλοί, ὅλοι μὲ τὸ χορῆγι·
ἐστάθησαν εἰς πόλεμον μὲ προθυμίαν μεγάλην,
ἡμέρας τρεῖς ἐκράτησαν τὸν πόλεμον τοῦ κάστρου
κι οὐδὲν ἠθέλησαν ποσῶς τοῦ νὰ παραδοθοῦσι.
'Ιδὼν τοῦτο ὁ μισὶρ Ντζεφρές, ὥρισε καὶ ἠφέραν ξύλα,
νὰ ποιήσουν σκρόφες ἀλλὰ δὴ ὁμοίως καὶ τριπουτσέτα·
ὤμοσεν γὰρ στὸν ὅρκον του ἀπέκει οὐ μὴ μισσέψῃ
ἕως οὗ νὰ ἐπάρῃ ἀπὸ σπαθίου τὸ κάστρον τοῦ Νικλίου,
κ' εἰ μὲν τὸ ἐπάρῃ ἀπὸ σπαθίου, ψυχὴν μὴ ἐλεημονήσῃ.
'Ακούσων ταῦτα οἱ Ρωμαῖοι ὅπου ἦσαν μὲ τοὺς Φράγκους,
ὅπου εἴχασιν γὰρ συγγενοὺς ἐκεῖ ἀπέσω εἰς τὸ κάστρον,
σύντομα τοὺς ἐμήνυσαν κ' ἐπληροφόρεσάν τους,
ὅτι ἐὰν τὸ κάστρο οὐ δώσουσιν καὶ νὰ παραδοθοῦσιν,
καὶ πιάσουν το ἀπὸ σπαθίου, ὅλοι εἶναι ἀποθαμένοι.
Κι ὡς τὸ ἤκουσαν οἱ ἅπαντες ἐκεῖνοι οἱ Νικλιῶτες,
βουλὴν ἀπήρασιν ὁμοῦ, τὸ κάστρο ἐπαραδῶκαν,
μὲ συμφωνίες τὸ ἔδωκαν νὰ ἔχουν τὰ ἰγονικά τους.
Καὶ ὅσον ἐπαράλαβεν ὁ μισὶρ Ντζεφρὲς τὸ Νίκλι,
ὥρισεν κ' ἐσωταρχίσαν το, ὡς ἔπρεπεν κι ἁρμόζει·

2027. 'Απ' αὐτοῦ ἐδιέβησαν ἐκεῖσε εἰς τὸ Νίκλιν 28. αὐτὸ εἰς κάμπον ἔστεκεν, κι' ὡς εἶδον τὰ φ. 29. τῶν Ρωμαίων, τὰ ἦσαν μετὰ κείνων 30. εὐτὺς πύργους ἀφίρωσαν οἱ ἄρχοντες Νικλίου 32. μὲ τὸν ἀσβέστην 33. στὸν πόλεμον ἐστάθηκαν 34. ἡμέρες 35. καὶ οὐκ ἠθέλησαν... παραδοθοῦσιν 36. 'Ως εἶδεν ὁ μισὲρ Τζ. ὁρίζει φέρνουν ξύλα, 37. νὰ ποίσουν... μᾶλλον καὶ τριμπουτσέτα 38. ὤμοσεν εἰς τὸν ὅρκον του 39. ἕως νὰ πάρῃ 40. καὶ ἂν τὸ πάρῃ ἀπὸ σπαθί, ψυχὴ μὴ ἐλεήσῃ. 41. ὡς τὸ ἠκοῦσαν... ὁποῦσαν 42. καὶ συγγενοὺς ἐκεῖσε εἰς τὸ κάστρο, 43. καὶ ἐβεβαίωσάν τους, 44. ὅτι τὸ κάστρο 45. καὶ πάρουν τους ἀπὸ σπαθί, ὅλοι εἶν' θανατωμένοι. 46. Καὶ οὕτως ὡς τὸ ἤκουσαν αὐτοὶ οἱ Νικλιῶτες, 47. βουλὴν ἐπῆραν ἐνομοῦ...ἐπαρεδῶκαν, 48. Παραλείπεται τὸ πρῶτον ἥμισυ στίχου,...νὰ ἔχουν τὰ γονικά τους 49. Παραλείπεται ὁ στίχος. 50. κ' ἐσωτάρχισαν τὸ κάστρο ὡς ἁρμόζει

2027. Περὶ Νικλίου λεπτομερεῖς πληροφορίας παρέχει ὁ Σ. Δραγούμης, (Χρον. Μορέως, τοπων. κλπ. σελ. 84—94), ὡς καὶ ἐπιτυχῆ δικαιολόγησιν τῆς ἐν στίχ. 2030 καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ κειμένου τοῦ Χρονικοῦ ἀπαντώσης μορφῆς «'Αμύκλιον», (βλέπε αὐτόθι σελ. 92—93 καὶ ὑποσημ. 1). Δὲν εἶναι ὅμως ἀσφαλῆ τὰ ὑποστηριζόμενα ὅτι τὸ Νίκλι ὑπῆρξε κατ' ἀρχὰς μόνον κάστρον καὶ κατόπιν ἱδρύθη πόλις, (αὐτόθι σελ. 86—88), ὡς καὶ ἀνάλογος ἄποψις περὶ Βελιγοστῆς. (Πρβλ. καὶ ὑποσημ. στίχ. 1715).

κ' ἐν τούτῳ ἐμίσσεψε ἀπ' ἐκεῖ κ' ἐδιάβηκεν ὀλόρθα
ἐκεῖσε εἰς τὴν Λακοδαιμονία, χώρα ἦτον μεγάλη,
μὲ πύργους καὶ καλὰ τειχέα, ὅλα μὲ τὸ χορῆγι·
πολλὰ γὰρ ἀφιρώσασιν νὰ μὴ παραδοθοῦσι.
Ἡμέρες πέντε ἐποιήσασιν οἱ Φράγκοι ἐκεῖ τὸν γῦρον
μὲ πόλεμον ἀδιάλειπτον, ἡμέραν γὰρ καὶ νύχταν,
τὰ τριπουτσέτα ἐστήσασιν, τὰ ἤφεραν ἐκ τὸ Νίκλι·
κι ὡσὰν τοὺς ἀπεκτείνασιν κ' ἐχάλασαν τοὺς πύργους,
μὲ βίαν ἐπαρεδόθησαν, μὲ συμφωνίες καὶ ὅρκον,
νὰ ἔχουσιν τὰ ὀσπίτια τους καὶ τὲς προνοῖες ὅπου εἶχαν.
Κι ἀφότου ἐπαρεδόθησαν οἱ Λακοδαιμονῖτες,
ἐκεῖσε ἀπέσω ἀπηλίκεψεν μισὶρ Ντζεφρὲς ἀτός του·
ὥρισεν τὰ φουσσᾶτα του κι ἀρχάσαν νὰ κουρσεύουν
τὸ μέρος γὰρ τῆς Τσακωνίας καὶ μέχρι εἰς τὸ Ἕλεος,
κ' ἐκεῖσε εἰς τὰ Βάτικα κ' εἰς τὴν Μονοβασίαν.
Ἐνταῦτα ἦλθαν οἱ ἄρχοντες τῆς Λακοδαιμονίας,
ὡσαύτως γὰρ τοῦ Ἀμυκλίου, ὅπου εἶχαν τὲς προνοιές τους,
ἐκεῖσε εἰς τὴν Τσακωνίαν κ' εἰς τοὺς ἑτέρους τόπους,
ὅπου τοὺς ἐκούρσευαν ἐκεῖνα τὰ φουσσᾶτα.
Καὶ λέγουν τοῦ μισὶρ Ντζεφρέ, εἶπαν, παρακαλοῦν τον,
νὰ ὁρίσῃ τὰ φουσσᾶτα του, νὰ πάψουσιν τὰ κούρση,
νὰ προσκυνήσουν τὰ χωρία, ἀφέντην νὰ τὸν ἔχουν.
Κ' ἐκεῖνος, ὡς παμφρόνιμος, ἄκουσε τῶν ἀρχόντων,
καὶ ὥρισεν κ' ἐστράφησαν ὀπίσω τὰ φουσσᾶτα.
Ἐν τούτῳ ὁρίζει, κ' ἤλθασιν οἱ πρῶτοι τῆς βουλῆς του,
ἐκεῖνοι ὅπου ἐπρονοιάζασιν τὲς χῶρες τῶν στρατιώτων·
ἐγγράφως γὰρ τὰ ἐβάλασιν ἀπέσω εἰς τὸ ριτζένστρο
τὰ ὅσα ἐκερδίσασιν κι ὅσα ἐκουγκεστῆσαν,
ἀφότου γὰρ ἐμίσσεψεν ἐκεῖνος ὁ Καμπανέσης.
Ἔκραξεν γὰρ τοὺς ἄρχοντας, τοὺς πρώτους τοῦ Μορέως,
κ' ἐρώτησέ τους ἀκριβῶς νὰ τὸν πληροφορέσουν

2051. καὶ μετὰ τοῦτο ἐκίνησεν, ὀλόρθα ὑπαγαίνει 52. Λακηδαιμονίαν· μεγάλη χώρα ἦτον, 53. τε καὶ μὲ τειχία... μὲ τὸν ἀσβέστην· 54. ἀφιρώθησαν...παραδοθοῦσιν. 55. Ἡμέρας... ἔποικαν 56. ἡμέραν τε καὶ 57. τὰ τριμπουτσέτα... ἐκ τὸ Νίκλιν· 59. μὲ ὅρκον 60. σπίτια... προνοῖες τὲς εἶχαν. 61. Παραλείπεται ὁ στίχος. 62. ἐκεῖ ἀπέσω... μισὲρ Τζεφρὲς 63. ἄρχισαν 64. ὅλον τὸ μέρος Τσακ..."Ελος 65. κ'ἐκεῖσε 66. Λακιδαιμονίας, 67. καὶ τοῦ Νικλίου, τὲς προνοῖες 69. τοὺς ἐκουρσεύασιν 72. ἀφέντη 73. ἤκουσε τῶν 74. καὶ ὥρισεν, ἐστράφηκαν 75. Ὥρισε δὲ καὶ ἤλθασιν οἱ ἄρχοντες 76. ὅπου ἐπρονοίαζαν 77. γὰρ τὰ ἔλαβαν εἰς τὸ ριτζίστρο ἀπέσω 79. ἐκ τὸν καιρὸν που ἐμίσσεψεν αὐτὸς ὁ Κ. 80. Ἐλάλησε τοὺς ἄρχοντας 81. ἠρώτησέν τους

τὸ τί κάστρη ἐνεμένουσιν ὅπου οὐκ ἐπροσκυνῆσαν.
Κ' ἐκεῖνοι τοῦ ἀπεκρίθησαν κ' ἐπληροφόρεσάν τον·
«Τέσσαρα κάστρη ἀφέντη μας, σὲ λείπουσιν ἀκόμη·
»τὸ πρῶτον ἔνι ἡ Κόρινθος, τὸ δεύτερον τὸ Ἀνάπλι,
»τὸ τρίτο ἔνι ἡ Μονοβασία, τὸ τέταρτον τὸ Ἄργος·
»πολλὰ εἶν' τὰ κάστρη δυνατά, καλὰ σωταρχισμένα·
»μὲ πόλεμον οὐκ ἠμπορεῖς ποτέ σου νὰ τὰ ἐπάρῃς.
»Λοιπὸν ἂν θέλῃ ὁ ἀφέντης μας, τὰ κάστρη νὰ τὰ ἐπάρῃ,
»κ' ἡμεῖς, τὸ γένος τῶν Ρωμαίων, δοῦλοι σου νὰ ἀποθάνουν,
»τοῦτο ζητοῦμεν, λέγομεν, μεθ' ὅρκου νὰ μᾶς τὸ ποιήσῃς
»ἐγγράφως, νὰ τὸ ἔχωμεν ἡμεῖς καὶ τὰ παιδιά μας·
»ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔμπροστεν, Φράγκος νὰ μὴ μᾶς βιάσῃ
»ν' ἀλλάξωμεν τὴν πίστιν μας διὰ τῶν Φραγκῶν τὴν πίστιν,
»μήτε ἀπὸ τὰ συνήθειά μας, τὸν νόμον τῶν Ρωμαίων».
[§ 133] Ἀκούσων ταῦτα ὁ μισὶρ Ντζεφρὲς καλῶς τὸ ἀποδέχτη,
μεθ' ὅρκου τους τὸ ἐστερέωσεν, ἐγγράφως τοὺς τὸ ἐποῖκεν.
[§ 134] Κι ἀφότου ἀπεκατέστησεν μισὶρ Ντζεφρὲς ἐκεῖνος
τὰ πάντα ὅλα πράγματα Φραγκῶν τε καὶ Ρωμαίων,
τοῦ καθενὸς τὴν ὄρεξιν καὶ τὰ προνοιάσματά τους,
τόσα τὸν ἀγαπήσασιν μικροί τε καὶ μεγάλοι
διατὸ ἦτον καλοϋπόληπτος, εἰς ὅλους δικαιοκρίτης.
[§ 135] Ὅτι βουλὴν ἀπήρασιν οἱ φρονιμώτεροί τους,
τὸ πῶς νὰ τοῦ ἔμεινε ἡ ἀφεντία τοῦ τόπου τοῦ Μορέως,
διατὸ ἦτον ἄνθρωπος καλός, φρόνιμος εἰς τοὺς πάντας—
«περὶ νὰ ἔλθῃ ἐκ τὴν Φραγκίαν ὁκάποιος ρουχολόγος
»ἀπαίδευτος κι ἀδιάκριτος καὶ νὰ μᾶς σκανταλίζῃ».
Ἐν τούτῳ ἦλθαν εἰς αὐτόν, τοὺς λόγους του ἀπεσῶσαν·

2082. ἐνέμειναν πού δὲν ἐπροσκ. 83. Κι' αὐτοὶ τὸν ἐσυντύχασιν ἀπόκρισιν τοιούτην· 85. τὸ ἕνα ἔναι...' Ἀνάπλιν, 86. τὸ τρίτον ἡ Μονοβ. 87... πολλὰ σωταρχισμένα· 88. οὐ δύνασαι ποτέ σου 89. Λοιπὸν ἂν θέλῃ ὁ ἀφέντης μας τὰ κ. νὰ τὰ ἐπάρῃ, 90. ἀποθάνουν 91. ζητοῦμε, λέγομε... ποίσῃς 92. ἐγράφως νὰ τὸ ἔχωμε ἐμεῖς 93. Φράγκος μὴ μᾶς βιάσῃ, 94. νὰ ἀλλάξωμεν τὴν π. μας καὶ Φράγκοι νὰ γενοῦμε». 95. Παραλείπεται ὁ στίχος 96. Ὡς ἤκουσεν ὁ μισὲρ Τζεφρὲς καλὰ 97. ὅρκου τὸ ἐποίησεν, ἐγράφως τὸ στερεώνει 98. Ἀφῶν...μισὲρ Τζεφρὲς 99. Φράγκων τε καὶ 2101. τόσο τὸν ἠγαπήσασιν 2. ὅτι ἦτονε πολυπτικὸς 3. ὅλοι βουλὴν ἐπήρασιν 4. τὸ πῶς νὰ ἔνι 5. «Ἀφέντην ἔχομεν καλὸν φρόνιμον 6. παροῦ νὰ ἔλθῃ 7. ἀπαίδευτος, ἀδιάκριτος, 8. Εἰς τοῦτο... πρὸς αὐτὸν